

(39)

Gurs 22-12-39.

Maria neva:

Segurament que aquestes ratlles oindran a les teves carinyoses mans el dia tan senyalat de Nadal. El primer Nadal que passem separats. Jo, en mig de tanta dissort, estic content sabent-te que el passaràs bé i en condicions millors que al refugi. Ja sé que em recordaràs molt en aquest dia, que porta un no sé que de familiar, però meneta neva, aconsola't pensant que aviadet podrem abraçar-nos. Que el passis ben feliç i fem vots perquè el pròxim de l'any 1940, poguem celebrar-lo ja en el nostre nin on sempre i cantarà l'anor. Aquest és el desig fervent del teu Llorençet.

Res, encara, neva neva, de la sortida. Jo penso que aquesta pot ésser el jorn menys pensat, qualsevol dia que el meu futur "amo" vingui ací amb el paperam en regla i se'm endugui. Per cert, ~~neva neva~~, que ara treballa. Desde el dimecres. Ho faig al quart bureau, o sigui el que dirigeix el Finent amic de Mme. Pogue, hores em queden lliures ara, ja que sóc moltes h. d'oficina. De 8 a 12 del matí i de 2 a 5 de la tarda. Quan arribo a la barraca ja reparteixen el dinar i el sopar. Mir té un bon ampleu. És xef d'una barraca. En fi el treball no és pas carregat i sobres hores ací, malgrat que la presència és indispensable.

De permisos res, de res. Un bulo més, entre tant. Cada diumenge es donen a una trentena de la Companyia però per arribar-se a l'Oloroy. Si algun dia em toca a mi ja el demanaré, com a gràcia especial, per a Pau, altrament no m'interessa. Donen del matí a la vetlla però jo penso obtenir-ho de 48 hores al menys. No penso pas demanar-lo d'avançada, no seria prou just, demanar a Mr. el Finent nous favors. Si el permís se'm dona per conducte ordinari, allavors si que li demanaria prorroga i per poder vindre aquí amb tu. Millor, serà que m'entrestant vingui Mr. le propietari i se'm emporti. No et sembla, Maria neva?

Albir dues cartetes. L'última leva i una d'Alcobé en la qual em diu que
ha rebut la teva i que et doni per contestada amb les salutacions de la Senyè.
Creeu ell, que la sortida per la República Dominicana no es farà esperar, però trova just
el que m'espavili ni entrestant per tal de sortir d'ací. És allò si sortissin dificultats
i gat escaldat, diu la dita, etc. etc..

No es pas veritat, Maria meua, que et faci esperar les ratlles per casa. Confons
les teves cartes. ~~Et~~ següent vaig rebre la teva demanant-les, que te les enviava el
dia següent. Es faig a tu i segur que vas per Espanya. De Vilanova no es seps res
ni de non? Dius que has escrit al pare. Està bé, dona, està bé, no m' enfado. Jo
l'ímic que et demanava es que fassis bé, explícita a l'escriure. El justet i pron.
No fos que compliquessim la cosa, i amb això segur que hi està d'acord, no novosa
del teu Pepe?

Oh no deiven escriure sense regell. En donar dos al mes i pron. Això es una
Companya però no té les prerrogatives de les altres pel que es ven. Tu tens que fran-
quejar també la carta. Res es aquest ventit tot com abans.

Segur que hauràs vist les felicitacions de Mre i la seva filla. ¿Has agradat?
Un record d'aquest fangan i ben poc presentat per manca de medis. El pintor
é molt bo i ha estat amb nosaltres a St. Cyprien, i ací.

I sempre esperant i sospirant per tu. Ah! Maria meua, les ganes i ganes
que tinc de viure als teus braços. Far bé com m'hi trobava!! Pense tornar-hi
aviat i aquesta esperança si que em fa viure. Ah! si us hagués estat per tu!!
Dubte hagués pogut resistir tanta misèria i pens. Siguin benvingudes totes si
puc retrobar-te. Què bell es viure ben vora teu. Onze mesos separats avui. Què
llargs.. Marcaran una fase ben remarcable de la nostra vida, certament, no
Maria meua? Però les confiança i la proximitat de l'amor que m'espera
m'espouren i vise el dia llarg esperant i esperant i somniant sempre.
Nosaltres podem ensellir-nos, segur, però el nostre amor no, aquest resta
i restarà sempre tan jove i ple com sempre. Patim la pena d'una emi-
gració i una guerra perduda però no blasfemo pas de res del passat.
La guerra em ha fet conèixer i ve aquest solt fet dono per bons tots els
sufiments soferts i estic en condicions bones de passar-ne ni si no queda
ni remei. Cree però que s'acaba el patir i a viure aviat. Eh, venets del
mer cor? Apa, venes a tu tot el meu amor i carinyo. Ben teu Pepe